

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம்:—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ன்ரு ஐப்பசிமீ ௨௨ ௨ (7—11—35)

NO. 50.

தாயுமானவர்.

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததல வமுதமு துபேய்போற் கருத்திலெழுகின்றவெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென் னுமிருபகுதியா லீட்டுதமிழென்றமிழி னுக்
கின்னல்பகரா துலக மாராமமேலிட் டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந் தோய்ந்ததெறியேபடித்தீர் [வே
சொல்லுமெனவவர் நீங்கள்சொன்னவையிற்சிறி துதோய்ந்தகுணசாந்தனை
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டடிமைமனம் விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம்
நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமன்காட் T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள் எழுதுவது.

(தொகுதி 2. 49-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

இனி இதுவிஷயங்களான ஆராய்ச்சி களைச் செய்து பார்ப்போம்.

(1) “தர்ம ராஜதானிகளுக்குச் சக்கர வர்த்தியாய் விளங்குகிறார்” என்பத னால் ஆகிய சாஸனகளைக் கொடுக்கும் ஆற்றலுடைய ஸம்பிரதாய சாஸ்திரீக பீடம் என்றாகிறது சும்பகோண மடம். அது உண்மையாயின் — தலைவராய் இருக்கும் சக்ரவர்த்தி தன்னுடைய அரச சாஸ்திரியின் ஆணைக்குட் பட்ட சிற்றரச ஆட்சியில் உண்டாகும் குறைவு நிறைவு களை பாகுபல சௌர்ய பராக்கிரமத் தைக் கொண்டு சீர்திருத்தம் செய்து ராஜ தந்திரத்தினால் தன் ஆணையை நிலை நிறுத்துவதே சக்ரவர்த்தி யென்னும் தலைவனுக்கு உரிய முக்கிய இலக்கண மாகும். இவ்வீதேபோல் பூர்வத்தில் ஸ்ரீமத் பகவத்பாதாசார்ய ஸ்வாமிக ளால் தர்மராஜதானியில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்ற மடங்களுக்கும் அதன் கிளை மடங்களுக்கும் முன்னே சொல்லிய சக்ரவர்த்தியைப் போன்ற தெய்வீக வித்தை, புத்தி, விருத, நியம, நித்திய கர் மாநுஷ்டான ஜப, தப, யோக, ஞான, தாண, ஸமதி, விக்ஞானம் முதலாய சரபாதுக்ரக பலம் பெற்றவராகவும், ஸர்வாதிகார சக்தி வாய்ந்தவராகவும் விளங்கவேண்டியவரன்றோ இவ் யதி ராஜராஜன்! தற்காலம் சும்பகோணம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவர்கள் தாமே ஸர்வாதிகார சக்தி வாய்ந்தவரென்றும் தெய்வீக வித்யா, புத்தி, முதலாய ஸர்வ சக்திகளும் தம்மிடத்தில் மாத்திரமே யிருக்கிறதென்றும் கூறிக்கொண்டு காணிக்கைகளும், விவாக முதலிய காலங்களில் செய்யும் ஸம்பாவனைகளும் மற்றும் தமக்கே சேர வேண்டு மென் கிற எண்ணத்தால் நிச்சய, ஸம்பிர தாய, சாஸ்திரீய, மடங்களுக்கெல்லாம்

தம் மடமே உயர்ந்தது என்றும் அம் மடாதிபர்களுக்கெல்லாம் தாமே தலை வர் (சக்ரவர்த்தி) யென்றும் உலகில் உண்மையைத் தெரிந்தவரிடத்தும் அஃதில்லாதவரிடத்தும் சொல்லிக் கொண்டு விளம்பரம் போன்ற புஸ்த கங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்திக் கொண் டும் ஸஞ்சாரத்தின் வாயிலாகவும் தம் முடைய சக்திக்கேற்பத் தம்மால் சிற ப்பித் தக் கூறப்படும் காஞ்சிகாமகோடி பீடத்திற்கு ஏனைய பீடங்களைவிட மகா உன்னத தசை ஏற்பட வேண்டிய தற் குரிய பிரதாபங்களைச் சொல்லி பிரசாரஞ் செய்து வருகிறது எல்லோ ரும் உணர்ந்த விஷயமே. இவருக்கு நிஜமாக தலைவர் ஸ்தானம் ஆதியி லிருந்து ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதாசாரிய ரவர்களால் கிடைத்திருப்பதுவாஸ்தவ மானால் மேற் சொல்லிய வித்யா புத்தி முதலிய சக்திகளைக் கொண்டும் ஸர் வாதிகாரம் பெற்ற ஆசார்ய மடாதி பதித் தலைவர் என்னும் ஸனாதனமான தும் உள்ளபடிமனச்சாஸ்திரிக்கு விரோத மில்லாததுமான சாஸன பலங் கொண் டும் மற்றைய மடங்களில் ஏற்படும் குற்றங்களை நீக்கி ஷ்டை மடாதிபதிகள் எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்தெந்த விதமாக அவரவர் சக்திக்குத் தகுந்த படி தம்முடைய ஆணையைச் செலுத்தி நடத்தற்குரிய முறைமைகளை கைக் கொண்டு ஒழுக்குமாறு செய்ய வேண் டுமோ அவ்வாறு செய்வித்தும் ஒரு ராஜாங்க தந்திரம்போல் யதி ராஜாங்க தந்திரத்தை இவர் பிரயோகித்து தம் மாணையைச் செலுத்த, மற்றைய மடங் கள் அதை யேற்றுக் கொண்டு, தலை வனுக்கு சிற்றரசர்கள் கப்பங் கட்டு வதுபோல இம் மடாதிபருக்கு பாத காணிக்கை செலுத்தவும் இவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் இவர் வரும் வழி

யில் அவர்கள் இவரை எதிர் கொண்டு மரியாதையுடன் அழைத்தீல் முதலி யனவாகிய சம்பிரதாயங்கள் இருந்த தாயின், இருக்கின்றதாகின், ஸர்வ மடங்களுக்கும் சும்பகோணம் மடம் உயர்ந்ததெனக் கூறி அம் மடாதிபதி யென்கிற முறையில் தற்காலம் அம் மடத்தின் முன்னேற்றத்தை உத்தே சித்து தாமே தமக்கு யதிராஜ சக்ர வர்த்தி யென்னும் பெயரையும் சூட் டிக்கொண்டு பிரசாரம் செய்து வருப வரை யதிராஜசக்ரவர்த்தி யென்றும் யதி ராஜ ராஜ ஸர்வ பெளமரென் றும் யாம் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்வ துடன் அவர் கட்டளைகளுக்கு மனசு, வாக்கு, காயங்களைக் கொண்டு நடக்க கடமைப்பட்டவர்களாவோம் என்ப தில் ஆட்சேபனை யில்லை.

ஸ்ரீமதாதி சங்கர பகவத் பாதாசார் யாள் காஞ்சிப்பட்டணத்தில் ஸ்ரீ காமாட்சி ஸந்திதிரின் மேற்கு திசை யில் தன்னுடைய கடைசி காலத்தில் ஸ்தூல சரீரத்தை நீத்து சூக்கும் சரீரத் தோடு நிர்விகல்ப சமாதியிலிருக்கிறார்? என்று ஹிந்தி பாஷை கிரந்தத்தில் சும்பகோண மடத்தார்களால் வெளி யிடப்பட்ட புஸ்தகத்தில் காணப்படுக றது. இஃது உள்ளபடி குரு சிஷ்ய ஸம் பிரதாய முறையில் ப்ரஸ்தானத்தரபங் களை விசாரணை செய்து அதனிலேற் பட்ட ஞானத்தால் மகாவாக்ய உப தேச ஸ்ரவணம் செய்த அனுபவ ஞானிகளும், அனுஷ்டானபார்களும், பண்டிதராதிபாரமர்கள் உள்பட அனைவரும் ஒத்துக் கொள்ளத்தக்கது தானா? என்கிற கேள்வி யுண்டாகி றது. ஏன் என்றால், ஸ்ரீபகவத்பாதாள் ஸர்வஞ்ஞபீடஞ் சென்று தன் னுடைய யோகஞானனுஷ்டான பலத்

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

தனிப்பிரதி அணை 1 415

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் , கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமும்
வித்தகர்க்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ன்ரு ஐப்பசி மீ ௨௨ ௨ (7—11—35)

NO. 50.

திருவாசகம்.

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவேண் ணீறுபொலிந்திமொகாதே	சொல்லிய லாதேமுதுமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே	துண்ணெனவேன் னுளமன்வியசோதிதோடீந்தேழ்மொகாதே
மின்னிய னுண்ணிடையார்கள்கருத்துவேளிப்படுமொகாதே	பல்லியல் பாய் பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே
வீணை முரன்றெழு மோசையி லின்ப மிகுத்திடு மாகாதே	பண்டறி யாதப மாண்ப வங்கள் பரந்தேழு மாகாதே
தன்னடி யாரடி யென்றலை மீது தழைப்பன வாகாதே	வில்லிய னன்னுத லார் மயலின்று விளைந்திடு மாகாதே
தானடி யோமுட னேயுய வந்து தலைப்படு மாகாதே	விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்போரு ளிப்போரு ளாகாதே
இன்னிய மெங்கு றிறைந்தினி தாக வியம்பிடு மாகாதே	எல்லையி லாதன எண்குண மானவை யெய்திடு மாகாதே
என்னை முனாளுடையீசனெனத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே.	இந்து சிகாமணி யெங்களை யாள எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

புவ னு ஐப்பசி மீ 22 உ

நல் லிணக்க மல்லது
அல்லற் பரித்தும்.

ஒளவையார் அருளிய “கொண்
றை வேந்தன்” என்னும்
வேத சூத்திரக் கொத்துள் ஒன்றாகி
மிளிரும். இவ் அமுத வாக்கியம் உல
கியலோடு உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய
தாகின்றது. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளோ எனின், உலகோர் பலர்க்
கும் மறைபொருளான அரிய பெரிய
முத்தி சாதனமாகி அமைந்துள்ளது.
இவ் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய
பொருள் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

நல் இணக்கம் அல்லது அல்லல்
படுத்தும்—நல்ல நட்பு அல்லாதது துன்
பத்தையே தருவதாகும் என உலகிய

லுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படுகின்
றது. “நல்லிணக்கம் அல்லது” என்
பது தீய இணக்கத்தையே—தீய நட
பையே கருதியதாகும்.

[அல்லது—குறிப்பு வினையாலணை
யும் பெயர் எனப்படும். “இல்லறம்
அல்லது” என்புழிப்போல.]

நல்லோர் நட்பு அல்லாத தீயோர்
நட்பு என்றும் துன்பத்தையே தருவ
தாகும். வினைவேறு சொல் வேறு
ஆகிய வஞ்சகச் சினைகமானது துன்
பம் தருவதாகும் எனப் பொருள் கூறு
வாருமுளர். இஃதும் தீயோர் நட்பு
என்பதில் அடங்கும்.

ஆத்தி சூடி.

“இணக்க மறிந் திணங்கு”

எனப் பாட்டியார் அருளியதும்
அறிக. எவரோடாயினும் நட்புக் கொ
ள்ளுதற்கு முன் அவரது குணம் செய
ல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து அவை நல்
லனவாயின் அவரோடு நட்புக்கொள்ள
வேண்டும் என்பது இதன் பொருளா
கும்.

“கூடிப் பிரியேல்”

என்றவாறு ஒருவரோடு நட்புக்
கொண்டால் பின் அவரைப் பிரிதல்
உசிதமன்று ஆதலால், அவர் குணஞ்
செயல்களை முன்னாக அறிந்தே நட்புக்
கொள்ளவேண்டும். எக் காரியத்திலும்
எவரோடும் இணக்கம் அறிந்தே இண
ங்கவேண்டும்.

“முர்க்கரோ டிணங்கேல்”

எனவும்,

“கீழ்மை அகற்றி”

எனவும் அருளிணர் ஒளவை.

முர்க்கர்—மூடர்—தீய குண முடை
யவர். “கீழ்மை” என்பது இப்பொரு
ளில் பண்பாகுபெயராய்க் கீழ்நிறைப்
பொலிவுடைய மாக்களையே— தீய

குணமுடையவரையே உணர்த்தி ரின்
றது. தீயோர் உறவை அகற்றி ஒழுக
வேண்டும் என்பது இதன் பொருளா
கும். இம் மந்திரத்தின் விளக்கமான
பொருளை ‘வித்தகம்’ தொகுதி 2
இல. 46 இல் காண்க; பின் வரும்
ஒளவையார் திருவாக்குக்களும் நல்
லோர் இணக்கம் நன்று எனவும்
தீயோர் இணக்கம் தீது எனவும் நன்று
வலியுறுத்துகின்றன.

முதுரை.

நல்லாரைக்காண்பதுவுந்நேரலமிக்க
நல்லார்சொற்கேட்பதுவுந்நே—நல்லார்
குணங்களுரைப்பதுவுந்நேரயவரோடு
இணங்கியிருப்பதுவுந்நேர.

தீயாரைக்காண்பதுவுந்நீதேதிருவற்ற
தீயார்சொற்கேட்பதுவுந்நீதே—தீயார்
குணங்களுரைப்பதுவுந்நீதேயவரோடு
இணங்கியிருப்பதுவுந்நீது.

(ஊ வாக்குண்டாம்)

பின் வரும் பிரமாணங்களும் நல்
லிணக்கத்தையே அடைய வேண்டும்
— இணக்க மறிந்தே இணங்க வேண்
டும் என்பதனை நன்று விளக்குகின்
றன.

குறள்.

நாடாது நட்புலிற் கேடில்லை நட்பின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(ஊ 80-ம் அதி. நட்பாராய்தல் செ. 1.)

ஒருவனோடு நட்புக் கொண்டு
அதன் கண் நிலைத்து நிற்பவர்க்கு அவ்
வாறு நட்புக் கொண்டபின் பிரிதல்
உண்டாகாது ஆதலால், அவனது
குணஞ் செயல்களை முன்னாக ஆரா
யாது நட்புக் கொள்வது போலக் கேடு
தருவது பிறிதில்லை என்பது இதன்
பொருளாகும்.

அய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை
[கடைமுறை

தான்சார் துயரத் தரும்.

(ஊ ஊ செ. 2.)

குணஞ்செயல்களைப் பல்லாற்றானும் ஆராய்ந்து தெளியப்படாதவன்பால் ஒருவன் கொண்ட நட்பானது இறுதியில் தான் சாதலடைதற்கு ஏதுவாகிய துன்பத்தையே அவனுக்கு விளைக்கும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(ஊ 82-ம் அதி. தீர்ப்பு செ. 9.)

சொல்லும் செயலும் வேறு வேறாக அமைந்து நடிக்கும் வஞ்சகர்பாற் கொள்ளும் நட்பானது நனவு நிலையாகிய விழிப்பு நிலையிலன்றிக் கனவு நிலையிலும் துன்பம் தருவதாகும் என்பது இதன் பொருளாகும். இன்ன வஞ்சகநீர்மையோரால் மனம் ஓவாது அவச்சலனம் அடைதலால் இவர் நட்பு நனவும் கனவுமாகிய இருவகை நிலையிலும் இன்னாது என்றார். நனவில் தோன்றுவதே பெரும்பாலும் கனவிலும் தோன்றுவது என்க. கனவிலும் இன்னாது எனவே நனவில் இன்னாமை கூறாமலே அமையும்.

நாலடியார்.

யானையினையார்நண்பொரீ இநாயினையார்
கேண்மைதழீ இக்கொளல்வேண்டும் —

[யானை

அறிந்தறிந்தும்பாகனையேகொல்லு

[மெறிந்தவே

மெய்யதாவால்குழைக்குநாய்.

(ஊ 22 ம் அதி. நட்பாராய்தல் செ. 3.)

யானையானது பாகன் தனக்கு உணவு கொடுப்பவன் என்று பலகால் அறிந்தும் அவன்பால் வெறுப்பு வந்துழி அவனையே கொலை புரியும். நாயோ என்றால் தன் எசமானன் எறிந்த ஆயுதமானது தன்னுடலில் இருக்கும் போதும் அவனுக்குத் தீமை புரிய நிலையாது அவன் புரிந்த நன்றியையே நினைத்து அதற்கு அறிகுறியாகத் தன் வாலை ஆட்டும். ஆதலால் யானை போன்றவரது தீய இணக்கத்தை விட்டு நாய் போன்றவரது நல்லிணக்கத்தையே

அடைய வேண்டும். என்பது இதன் பொருளாகும்.

நல்லிணக்கமல்லாத தீய இணக்கத்தால்—தீய நட்பால் அல்லல் அடைந்தமைக்கு—மரணம் அடைந்தமைக்கு ஏமாங்கத நாட்டு அரசனாகிய சச்சந்தன் என்பவன் தக்க சான்று ஆயினன். சச்சந்தன் என்பவன் விதயுதேசத்து அரசன் மகளாகிய அழகிற் சிறந்த “விஜயை” என்பாளை மணந்து கழி பெருங் காமத்தனாய் — அசுத்த காம அவா மலியப் பெற்றவனாய், மற்றைய விவகாரங்களை ஒழித்து அவளோடு அநவரதம் சுகித்திருப்பத் துணிந்து, கட்டியங்காரன் என்னும் மந்திரியை அழைத்து, அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த நிமித்திகன் முதலிய மற்றைய மந்திரக் கிழவர் இடித்துரைத்த உறுதி மொழிகளையும் கொள்ளாதவனாய் அக்கட்டியங்காரன் என்பவனிடம் தனது இராச்சிய பாரத்தை ஒப்புவித்து அந்தப் புரத்தையே (பெண்கள் வசிக்கும் இடம்) தனது வாசஸ்தானமாகக் கொண்டு தான் எண்ணியவாறு நிறை முறை இல்லாத சிறின்ப துகர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்தான். கட்டியங்காரனோ உபகாரத்துக்கு அபகாரம் செய்யத் துணிந்தவனாய் இதுவே தருணமாக சேனைகளைத் தன் வசப்படுத்திப் போர்க் கோலம் கொண்டு அந்தப் புரத்தை வளைத்துப் போர் புரிந்து சச்சந்த மன்னனைக் கொன்று இராச்சியத்தை அபகரித்துக் கொண்டான். அரசன் மனைவியும் காட்டகம் புகுவாளாயினள். இக்கதை ஐம் பெருங் காப்பியங்களுள் முதற்கண் வைத்துப் போற்றப்படும் சீவக சிந்தாமணி என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. சச்சந்தன் நல்லிணக்கம் அல்லாத கழி பெருங் காமத்தில் ஈடுபட்டு இணக்க மறியாது கொண்ட தீய இணக்கத்தால்—தீய நட்பால் கேடடைந்தமையும், நட்பில் ஞஞ்சகம் புரிந்த கட்டியங்காரன் தீமைபும் பின் வரும் செய்யுட்களால் நன்று புலப்படுவன ஆகும்.

சீவகசிந்தாமணி.

பவழவாய்பரவையல்குவென்றிவைபருகும்

[வேலான்

கவழமார்களிறுபோன்றூன்காதலிகரும்பை

[யொத்தார்

தவழ்மதுக்கோதைமாதர் தாமரைப்பூவதாக உமிழ்நகைவேலினுமொண்சிறைமணி

[வண்டொத்தான்.

(ஊ நாமகன்இலம்பகம் செ. 162.)

அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்

[குலத்துட்டோன்றி

வசையிலாள்வரத்தின்வந்தார்வாண்கவை

[யமிர்தமன்னுள்

விசையைப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தன்

[யாகிவையம்

இசைபடைக்காதல்வேண்டிமல்குபூண்

[மார்பவென்றான்.

(ஊ ஊ செ. 172.)

காதிவேல்வலகட்டியங்காரனும்

நீதியானிலங்கொண்டபினிதிநூல்

ஓதினூர்தமைவேறுகொண்டோதினூன்

கோதுசெய்துணக்கோதினூட்கோந்துன்.

(ஊ ஊ செ. 211.)

(இ-ள்). கோதனான் ஆகிய கட்டியங்காரனும் அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்படுத்திய பின்பு தரும நூலோதினூரெல்லாரையும் (மந்திரிமார்) தனக்கு மாறாகக் கொண்டு ஒரு மொழி கூறினான் என்க.

மன்னவன்பகையாதோர்மாதெய்வம் என்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகம் மூன்னிநின்றுசெகுத்திடுநீயெனும் என்னையான்சேய்வகறுமினென்னவே.

(ஊ ஊ செ. 312)

(இ-ள்). மன்னவன் பகையாதோர் தெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக் கொண்டு வந்து அத் தெய்வம் இரவும் பகலும் நெருங்கி நின்று நீ செகுத்திடு (கொல்) என்ன நிற்கும்; அதற்கு யான் செய்யத் தருவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறுவீராக என்று கூறினான் என்க. இவ்வாறு கூறிய கட்டியங்காரன் அமைச்சர் தடுத்துக் கூறிய

உறுதி மொழிகளையும் பொருட்படுத்தாது முறை கேடாகச் சச்சந்தனோடு போர் புரிந்து அவனைக் கொன்று அரசரிமையை வவ்வுவான் ஆயினன்.

குறள்.

காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்
[தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

(ஊ 87-ம் அதி. பகைமாட்சி செ. 6.)

என்றனர் பொய்யில் புலவர். மனம் வசப்படாமையால் தன்னையும் பிறரையும் அறிய முடியாமையுக்குக் காரணமாகிய மிக்க சினமுடையவனும் தீய இணக்கமாகிய அசுத்தகாமத்தில் நிறை முறையின்றி ஈடுபட்டு நிற்பவனும் ஆகிய இவ் இருவரும் தாமாகவே அழிபவர் ஆதலால் இவர் பகைமை எவராலும் விரும்பிக் கொள்ளப்படும் என்பது இதன் பொருளாகும். ஆதலால் இணக்கம் அறியாது இணங்கிய கழிபெருங் காமத்தானாகிய சச்சந்தன் பகைமை கட்டியங்காரன் என்னும் வஞ்சகச் சதிகார மந்திரியால் விரும்பிக் கொள்ளப்பட்டமையும், அவனால் அவ் அரசன் முறை கேடாகக் கொல்லப்பட்டமையும் வியப்பாகா என்க.

நல் இணக்கமாகிய “பயனுறு கன்னியர் போக”த்தால் (திருமந்திரம்)— நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் தூய உணர்ச்சி என்னும் பரஞ்சுடர்ச் சோதி ஆக்க முறப்பெறாது, அவாவின் வசப்பட்டு அசுத்த காமத்தில் ஈடுபடுவோர் கேடடைதல் திண்ணம்.

இவ்வாறே கி. பி. 1ம் நூற்றாண்டில் சமுநாட்டில் அதுராதபுரத்தை இராஜ தானியாகக் கொண்டு கோலோச்சிய யசலாளகதீசன் என்னும் சிங்கள மன்னனும் வேடிக்கைப் பிரியனும்—வீணாய்த் தனது வாயிற் காவலாளனாகிய சுப்பன் என்பவனோடு இணக்கமறியாது இணங்கி—முர்க்கனோடு இணங்கி அவனால் அல்லல் அடைந்தான்—

வஞ்சக நெறியால் கொல்லப்பட்டான். இவ்வரலாறு இலங்கைச் சரித்திர நூலில் பின் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:—

“இந்த அரசனின் (யசலாளகதீசன்) வாயில் காப்போனாகச் சுப்பன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அரசனும் சுப்பனும் தேக ரூபத்திற் சிறிதும் வேறு பாடின்றி ஒத்திருந்தார்கள். அரசன் மந்திரிமார் சமுகமாயிராத சமயம் பார்த்து, ஓர் நாள் விநோதத்திற்காய்த் தன் உடையைச் சுப்பனுக்கு அணிந்து (அவனை) சிம்மாசனத்து இருத்தி, தான் அவன் உடையை அணிந்து வாயில் காத்துக் கொண்டு நின்றான். மந்திரிமார் அரசன்மனைக்கு வந்த போது, காட்சி மயக்கத்தால் சுப்பன் அரசன் என்று எண்ணிச் சிரம் பணிந்ததை வாயில் காப்போனாக நின்ற அரசன் கண்டு குலுக்கென்று நகைத்தான். அச்சமயம் பாநகனாகிய சுப்பன் தன் வேஷத்திற்கு இசைய இராசாவைப் போல நடித்து, மந்திரிமாரை நகைத்து நிர்தாட்சணை செய்தான் என்னும் குற்றத்தை அரசன் மேல் ஆரோபித்து அவனை வாளுக்கு இரையாக்குவித்துத் தானே அரசனாயினான்.”

மிக்க பரிதாபகரமான இச் சம்பவங்கள்,

“நல்லிணக்கமல்லது அல்லற்படுத்தும்”

என்னும் ஔவையார் அமுத வாக்குக்கே உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு சிறந்த உதாரணமாக அமைந்து நிறல் கண்டு கொள்க. இவ்வாறு, உலக மாக்களுள்ளே தீய இணக்கத்தால்— இணக்க மறிந்து இணங்காமையால் அல்லல் அடைந்தோர் பலராவர். பின்வரும் ஆன்றோர் வாக்குக்கள் நல் இணக்கமே— நல்லோர் இணக்கமே சீவர்கள் உய்வுக்கு இன்றியமையாதது என்பதனை நன்று வலியுறுத்துகின்றன.

புறநானூறு.

எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ
ருளிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்றென்று மொழிவல்
அருளு மன்பு நீங்கி நீங்கா
நிரயங்க் கொள்பவரோ டொன்றது காவல்
குழவி கொள்பவரி னேம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருக்குரைத்தே.

(ஊ. செ. 5.)

[“சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ் சேரலிரும் பொறையைக் கண்டனான்று நின் உடம்பு பெறுவாயாகென அவனைச் சென்று கண்டு தம் உடம்பு பெற்று நின்ற நரி வெருஉத் தலையார் பாடியது.”]

(இ-ள்) எருமை போலும் வடிவையுடைய கரிய கற் பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம் போலப் பரக்கும் யானையை உடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற்குள்ளாகிய நாட்டினை உடையாய்! பெரும! நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ் செல்வத்தை உடையனாதலால், நினக்கு ஒரு காரியம் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையும் நீக்கிப் பாவஞ் செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கு இடமாகக் கொள்பவரோடு பொருந்தாது, நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பாரைப் போலப் பாது காப்பாயாக; அளிக்கத்தக்க தொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரியது. எ-று.”

[“காவல் குழவி கொள்பவரினும் பென்றமையால் சேவி யறிவுறவும் அருளும் அன்பும் நின்கி நீங்கா நிரயங்க் கொள்பவரோடு ஒன்றது என்றமையால் பொருண் மொழிக் காஞ்சியுமாயிற்று.”]

நாலடியார்

அறிமின்ற நெறி அஞ்சுமின் கூற்றும்
பொறுமின்பிறர்கடுஞ்சொற்போற்றுமின்
[வஞ்சம்
வேறுமின் வினையார் கேண்மை எஞ்ஞான்
[தும்
பெறுமின்பெரியார் வாய்ச்சொல்.
(ஊ 18-ம் அதி. நல்லினஞ்சேர்தல் செ. 2.)

அறத்தாறு எனப்படும் தருமநெறியை அறியுங்கள்; இயமனுக்கு அஞ்சுங்கள், கடுஞ் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்; வஞ்சனையை ஒழியுங்கள்; தீயவர் இணக்கத்தை விடுங்கள், பெரியோர் சொற்களைக் கேளுங்கள். என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஆத்திகுடி.

“மேன் மக்கள் சொற்கள்”

என ஓளவையார் அருளியதும் அறிக.

[மேல் மக்கள்—ஆறறிவு பூரணம் பெற்ற மானிடர் — மெய்யடியார். “மேல்” என்பது மேலாதாரங்களில் வதிவோர் என்பதனை உணர்த்தி நின்றது; மக்கட்டுரியன அவையே ஆதலின் ஓளவையார்போன்ற மேன் மக்கள் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஏற்றவாறு பல உபதேசங்களை அருளியிருக்கின்றார்கள்.]

அற நெறிச் சாரம்.

அறியாப்பருவத்தடங்கூர்ரோடோன்றி நெறியல்லாசெய்தொழுகியவ்வு—நெறியறிந்த நஞ்சார்வுசாரக்கெடுமெலெயின்முறுகப் புன்பனிப்பற்றுவிட்டாங்கு.

(ஊ. செ. 1.)

[அடங்காரோடு ஒன்றுதல் — தீய இணக்கம். நஞ்சார்வு — நல்லிணக்கம். வெயிலைக்கண்டு பனி நீங்கினால்போலத் தீய இணக்கத்தால் நேர்ந்த தீய ஒழுக்கம் நல்லிணக்கத்தை அடைதலால் கெடும் என்பதாம்.]

ஊரங்கணநீர்உரவுநீர்ச்சேர்ந்தக்கால் பேரும்பிறிதாகித்தீர்த்தமாம்—ஒரும் குலமாட்சியில்லாருங்குன்றுபோலநின்பர் நலமாட்சில்லாரைச்சார்ந்து.

(ஊ. ஷ. செ. 5.)

ஊரில் உள்ள சலதாரைநீர் (அழுக்குநீர்)பெரு வெள்ளத்தைச் சேர்ந்து தீர்த்தமாதல் போல நல்லிணக்கத்தால்

தாழ்ந்தோரும் உயர்ந்தோராவர் என்பது இதன்பொருளாகும். நல்லிணக்கம் உயர்வடையச் செய்வது என்பதும் தீய இணக்கம் தாழ்வடையச் செய்வது—அல்லல் அடையச் செய்வது என்பதும் மேலே காட்டிய பிரமாணங்களால் நன்று வலியுறுகின்றன. அழுக்கை அழுக்குப் பற்றுவது போல நமது அழுக்கு மனமே — தீய சுபாவமே நல்லிணக்கத்தை நாடாது தீய இணக்கத்தை நாடி நாம் அல்லல் அடைதற்குக் காரணமாகின்றது. நாம் இயன்றவரை தூயராய் ஒழுகவே நல்லோர் இணக்கம்—நன்மை வந்து அடையும். அடையவே தீய இணக்கம் — தீய சுபாவம் முற்றுக நீங்கி உய்தி பெறலாம்.

“நல்லிணக்கமல்லது அல்லற்படுத்தும்”

எனவும்,

“இணக்க மறிந்து இணங்கு”

எனவும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட மையால் நமக்கு ஆக்கம் தரும் முன்னிலைப் பொருள்கள் யாவற்றையும் நிறை முறையோடு தழுவி உய்தியடைய வேண்டும் என்பதும் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கப்பட்டதாயிற்று. உலகோர் நல்லிணக்கத்தை — இணக்க மறிந்து இணங்குதலை அறியாமையாற்றான் — நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களை அறியாமையாற்றான் வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைய முடியாது — அறியாது செல்லாத தீ வாழ்க்கை உடையராய்— துன்பங்களுக்கு ஆளாகி மாழ்கின்றனர்; பின் மாள்கின்றனர். இவ்வாற்றால்,

“நல்லிணக்கமல்லது அல்லற்படுத்தும்”

என்னும் ஓளவையார் அமுத மொழி உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு நின்றல் கண்டு கொள்க.

மேல் இம் மந்திரம் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நின்றல் ஒரு சிறிது கூறி இக் கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடையச் செய்தற்குரிய நல்லிணக்கமல்லாத தீய இணக்கம் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளாகிய அல்லலை அடையச் செய்வதாகும் என்பது இம் மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். “அல்லல் அருளாள் வார்க்கில்லை” (தேவர் குறள்) எனவும் “ஆவி அல்லல் மாய்த்ததே” எனவும் வருட உம் பெரியார் திருவாக்குக்களிலும் அல்லல் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளை உணர்த்தி நின்றல் கண்டு கொள்க. அல்லல் மிக்க துன்பம் எனப்படும். அதுவே சாதல். “சாதலில் இன்னொது இல்லை” (குறள்) எனப் பொய்யில் புலவர் கூறியதும் அறிக. “புணைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி அறிவழிந்திட்டு ஐமேலுந்தி, அலமந்த போதாக.....” என்னும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவாக்காலும் மரண வேதனையின் இலக்கணம் நன்று புலப்படுத்துகின்றது. நல்லிணக்கம் என்பது வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடையச் செய்யும் ஆசான் தரிசனத்தையும், அவனருளால் நிறையோடு உறவுபடுத்தப்படும் முன்னிலைப் பொருள்களையும், அவ்வாறு உறவுபடுத்துதலால் — நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலால் முத்தி வாயில் எனப்படும் அமல முதற்படியை அடையப் பெற்றபோது — இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்தபோது காணப்படும் சித்து மூர்த்திகளாகிய அடியார் கூட்டத்தையும் உணர்த்தி நின்றது என அறிதற்பாற்று.

திருவாசகம்.

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் [நகர்புக்குக் [கண்ணிணை களிகூரப் படிதா னில்லாப் பரம்பர னேயுன் [பழுவடி யார்கூட்டம் அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் [கண்டாய்மாமனே.

(ஊ. ஆசைப்பத்து செ. 9.)

எனவும்,

பட்டினத்தடிகள் பாடல்.

நல்லோரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு

[ஞானமுமே

அல்லாதுவேறு நிலையுளதோஅக மும்

[பொருளும்

இல்லாளுஞ் சுற்றமும் மைந்தரும்வாழ்வ

[மெழிலுடம்பும்

எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவாகச்சி

[யேகம்பனே.

(ஷை திருவேகம்பமாலை செ. 5.)

[பூசை—உண்மைச் சிவ பூசை
ஞானம்—மெய்ஞ்ஞானம்]

எனவும் வருடம் திருவாக்குக்களை ஆழ்ந்து நோக்குக. இவற்றால், அசுத்தமான மாயா காரியமாகிய மருளுடம்பும் சுற்றம் முதலியனவும் போலிக் குரவரும் போலி வேடதாரிகளாகிய அடியார் கூட்டமும் ஏனைய சரமும் அசரமுமாகிய முன்னிலைப் பொருள்கள்—இடம் பொருள் ஏவல் என்பன யாவும் நிலையில்லாத தீய இணக்கமே என்பதும், குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் இவற்றை ஒழித்தலால்—மாற்றுதலால்; அடையப்படுவதாகிய சிவபுரம் எனப்படும் விமலயாக்கையும், ஆங்குக் காணப்படும் பழ அடியார் கூட்டமுமே நல்லிணக்கம் என்பதும் வெள்ளிடை மலைபோல விளங்கி நிற்பல் கண்டு கொள்க. அசுத்தமான செடியார் ஆக்கைத் திறம் அறவீசப்பட்ட போது—மருளுடம்பு மாறப் பெற்ற போது வாய்மையான பெண்டிர் மக்கள் சுற்றம் முதலியன காணப்படும்; வாய்மையான இடம் பொருள் ஏவல் அடையப்படும். இவை அல்லலை—பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளை அடைவிக்கமாட்டா; வாய்மையான புருஷார்த்தங்களையே— நித்தியத்துவத்தையே அடையச் செய்வன ஆகும்.

நல்லிணக்கம் அல்லது— நல்லிணக்கம் அல்லாததாகிய தீய இணக்கம் அல்லற்படுத்தும் எனவே நல்லிணக்கம் அல்லலை அடையச் செய்யாது வாய்மையான புருஷார்த்தங்களையே—

பேரின்பத்தையே — நித்தியத்துவத்தையே அடையச் செய்யும் என்பது நன்று பெறப்படும். பின் வரும் பிரமாணங்கள் சற்குரு தரிசனமே—இணக்கமே நல்லிணக்கம் என்பதனையும் நல்லிணக்கமாகிய நித்தியத்துவநெறியை அடையச் செய்யும் என்பதனையும் மருளுடம்பினராகிய அசற்குரவர்—போலிக் குரவர் இணக்கம் அல்லலை அடையச்செய்யும் என்பதனையும் நன்று வலியுறுத்துகின்றன.

திருமந்திரம்.

தாள்தத் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு தாள்தந்து தன்னையறியத் தரவல்லோன் தாள்தந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சீவன் தாள்தந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தே.

[தாள்தந்து அளித்தல்—மௌனே பதேசத்தால் அமல நாதங்களாகிய அமல ஜகார ஒலியை அடையச் செய்து நித்தியத்துவம் அளித்தல்.]

கறுத்த விரும்பே கனகம தானால் மறித்திரும் பாகா வகையது போலக் குறித்தவப் போதே குருவருள் பெற்றால் மறித்துப் பிறவியில் வந்தணு காணே.

[வாய்மையான குரவன் அருளால் உடலுயிர் விமலமாய் நித்தியத்துவம் அடையும் என்னும் வேத உண்மை இதனால் கூறப்பட்டது.]

பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையும் நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவார் ஆசற்ற சற்குரு ஆவோர்; அறிவற்றுப் பூசந் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே. (ஷை 7-ம் தந். சற்குருநெறி செ. 1, 3, 4.)

ஆமா நறியாதோன் மூடனதிமூடன் காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகுட(கு) ஆமாற சத்தறி விப்போன் அறிவிலோன் கோமா னலனசத் தாகுந் குரவனே.

(ஷை அசற்குருநெறி செ. 3.)

[அசத்து அறிவிப்போன் — சத்துப் போதலாகிய செத்துப் போதலே— மரணமே முத்தி என அறிவிப்பவன்;

மரணம் அடைந்த பின் முத்தி உண்டு என வற்புறுத்துபவன்.]

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங்

[குருடர்

முரணும் பழங்குழி வீழ்வர்கண் முன்பின் குருடரும் வீழ்வர்கண் முன்பின் நறவே குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே.

(ஷை. ஷை செ. 5.)

திருமந்திரம்.

ஆற்றிற் கிடந்த முதலைண் டஞ்சிப்போ யீற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட வாறெக்கு நோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர் சொற்றுக்கு நின்று சமுல்கின்ற வாறே.

(ஷை 6-ம் தந் தவதூடனம் செ. 10.)

ஒழிவிலொடுக்கம்.

குட்டித் திரட்கரடி யாரெழுக்க னோன் [குதித்துக் கட்டிப் புரண்ட கதையாகும்— தூட்ட மலப் பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்ப்பிதற்றும் [பேதையர்க்குப் புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.

என ஆன்றோர் கூறியதும் அறிக.

குறள்.

உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும் பெற்றியதூர்ப் பேணிக் கொளல்.

(ஷை 45-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக் [கோடல் செ. 2.)

[உற்ற நோய்—பிரார்த்த சஞ்சித வினைகள். உறு அமை முற்காத்தல்— ஆகாமிய வினையை ஏற ஒட்டாது அளிக்கும் நிறை என்னும் கொலால் தடுக்கச் செய்தல். பேணிக் கொளல்— உவப்பன செய்து தமராகக் கொள்ளுதல்.]

அறநெறிச்சாரம்.

நட்டாரைவேண்டில் நறுமென்கதுப்பினும் விட்டாரையல்லாங்கொளல்வேண்டா—

[விட்டார்

பொறிசுணங்குமென் முலைப்பொன்னன் [ரூபுய்ப்பார்

மறிதரவில்லாக்கித்.

(ஷை நட்பு செ. 46.)

[“விட்டார்” என்பது பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கிய தத்துவப் பெரியாரையே வாய்மையில் உணர்த்துதற்கு உரியதாகின்றது. விட்டார் இணக்கமாகிய நல்லிணக்கமே வேண்டற்பாலது—விழுப்பயன் அளிப்பது. “மறிதரவில்லாக் கதி”—மீண்டு வாரா நெறி—நித்தியத்துவ நெறி.]

பல கோடி சென்ம நற்றவத்தால் நல்லிணக்கமாகிய குரு தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றபோது அவனருளால் பணிக்கப்படும் சாதகம் யாவும் சுருங்க உரைக்குமிடத்து “நல்லிணக்கம்” ஆகிய “இணக்கமறிந்து இணங்கு” தல் என்னும் மறை மொழிப் பொருளில் அடங்குவன ஆகும். நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்களே உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு இணக்கம் அறிந்து இணங்குதலாகும்—நல்லிணக்கமும் அதனை அடையச் செய்வனவுபாகும். முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குதல் “இணக்கமறிந்து இணங்குதல்” என்னும் முத்தி சாதனமாகாது—நல்லிணக்கம் ஆகாது. மற்றே, அல்லலை அளிக்கும் தீய இணக்கமே ஆகும். குருவருளால் இணக்கமறிந்து இணங்குதலாலன்றி—நல்லிணக்கத்தாலன்றி, சீவர்கள் முனைப்பால் கண்டு பிடிக்கும் எவ்வகையான நடை நொடிகளாலும்—போலியான வேடம் பூசை நிட்டை முதலியவற்றாலும் பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்குதல்—உடலுயிர் அமலமடைதல்—விதியை வென்று நித்தியத்துவம் பெறுதல் முடியாத காரியமே ஆகும். இனத்தை இனங் கொல்லும், இனத்தை இனங்காக்கும் என்பது பட்டாங்கின் உட்கிடக்கையும் வேத உண்மையும் ஆம். இனத்தோடு இனம் சேர்தலாகிய நல்லிணக்கம் பெற்றுச் சீவர்கள் உய்தி அடைதற் பொருட்டே—வேதத்தால்—வேதவடிவாகிய ஆசானால் விதிகள்—கட்டங்கள் அருளப்படுவன ஆகும். நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்களே “நல்லிணக்கம்” “இணக்கமறிந்து இணங்கு” தல் என்

னும் மறை மொழிகளின் பொருளாகும். இதுவே மாயையை—விதியை வெல்லும் நெறி. இஃதன்றி வேறு தடம் இல்லை. தத்துவப் பெரியார் எல்லாம் இணக்கம் அறிந்து இணங்குதலாற்றான்—நல்லிணக்கத்தினாற்றான்—தமது பௌதிக பஞ்சீகரண நிறையைச் சம்பட்டுத்துதற்கு ஏற்ற அருந்தல் பொருந்தல்களாற்றான் உடலுயிர் அமலமடையப்பெற்று நித்தியத்துவம் பெற்றனர் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. இணக்கம் அறிந்து இணங்குதலாகிய நிறையுடைமையே பாரமார்த்திக நெறியாகிய முத்தி நெறியாகும். இணக்கம் அறிந்து இணங்கு அறியாமையால்—நிறை அறியாமையால் அவாவின் வசப்பட்டு மனம் போனவாறு ஒழுகி அல்லல் அடைவதே—மீணி மூப்புச் சாக்காடுகளால் பிறவி வலைப்பட்டு உழல்வதே உலகியலாகும். திருவருட்சகாயத்தாலன்றி—குரு வருளாலன்றி சீவர்கள் இணக்கமறிந்து இணங்குதல்—நல்லிணக்கம் பெறுதல் முடியாத காரியம். அழுக்கை அழுக்கால் அகற்றும் உபாயத்துக்கு ஒப்ப இனமான இணக்கத்தினாற்றான்—நல்லிணக்கத்தினாற்றான்—இனமான முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலாற்றான் உடலுயிரை அமலமாக்கி உய்தி பெற முடியும் என்னும் வேத உண்மையையே பின் வரும் பிரமாணம் நன்று வற்புறுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்.

நண்ணிய பாசத்தி னொனை வாணவம்
பண்ணிய மாயைய னூட்டிப் பரிந்தன்ன்
கண்ணிய சேதனை கண்வந்த பேரருள்
அண்ணலடிசேர் உபாயம் தாதுமே.

ஆகு முபாயமே யன்றி அழுக்கற்று
மோக மற்சுக்க னாதற்கு மூலமே
ஆகு மறுவை அழுக்கேற்றி யேற்றல்போல்
ஆகுவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே.

(ஐ. 8-ம் தந். பதிபசுபாசவேறினமை

[செ. 17, 18.)

பிரவிருத்திக்கு உணவாயது எதுவோ அதுவே நிவிர்த்திக்கு மருந்தும் ஆம். பாசமே ஞானமாய்ப் பயன்படும் என்பதன் உண்மை—இரகவியம் இதுவே ஆம். இணக்கமறிந்து இணங்குதலே—நல்லிணக்கமே இனமான—ஒப்பான முன்னிலைகளை உரவு படுத்துதலாகிய ஒப்புரவொழுகுதலும் ஆம். நல்லிணக்கமே—இணக்கமறிந்து இணங்குதலே சகச நிட்டையாகிய உண்மைநிட்டையை அளிப்பது. இம்மந்திரத்துள் முத்தி சாதனமாகிய அறியபெரிய வேத உண்மைகள் எல்லாம் அடங்கி இருக்கின்றன என்றால், இதன் பொருளை யாரே விரித்துரைக்க வல்லார்: இணக்கமறிந்து இணங்க அறியாதவரே முத்தி நெறி அறியாதவர். இவரையே மூர்க்கர் என்றார் மணிவாசகர். (திருவாசகம் அச்சோப்பதிகம் செ. 1) “முர்க்கரோடு இணங்கிகல்” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளும் இதுவே ஆம். மேலே கூறியவாறு நல்லிணக்கம் அறியாது—இணக்கம் அறிந்து இணங்க அறியாது—முன்னிலைகளை நிறை கண்டு உறவுபடுத்தி உய்தியடைய அறியாது ஐம்பொறிகளையும் தற்சுதரத்தால் அடக்கியும் நிறை முறை இன்றி ஒழுகியும் அசேதனத்துவம் அடைந்து—மரணம் அடைந்து பிறவி வலைப்பட்டு உழலும் எம் போலிய பாமரர்களுக்கு உண்மையை அறிவித்தற் பொருட்டே,

“நல்லிணக்கமல்லது அல்லற்படுத்தும்”

எனவும் “இணக்கமறிந்து இணங்கு” எனவும் அறியபெரிய வேத சூத்திரங்களை உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு அருளிஞர் எமது பாட்டி என அறிதற்பாற்று. இம்மந்திரப் பொருள் மேலும் உரைப்பின் மிக விரியும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “நல்லிணக்கமல்லது அல்லற்படுத்தும்” எனும் ஓளவையார் அமுதவாக்கு உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியவாறு நிற்பல் ஒருவாறு உரைத்தகும்.

சுபம்.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 49-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

அன்றியும் தமது உந்நதமான ஆராய்ச்சியால் சுத்த சாதகம் கூறிய,

சுத்த சாதகம்.

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின்
மேவுமில்வுடலிங்கேவிழும்
மேலொருவடிவையெடுத்ததின்ருகின்
மேவுமில்வுடலிங்கேவிழா
மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையு
மேவுமில்வுடலிங்குத்தானே
மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய்
வெளியதாமுலகுசண்டிடவே.

(ஷெ செ. 19.)

இவ் உண்மை முத்தியை ஒப்புக் கொண்டு சைவர அனைவரும் இதனை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதே எனவும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய எமது போதகர், இறுதியில் சந்தான குரவர் எனப்பட்டோரும் இவ் உண்மை முத்தியை அடைந்தவரே எனச் சுயநலங்கொண்டு தாபிக்க முயன்று, மறுத்துரைக்கவும் வழியின்றித் தாம் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை முத்தி நிலைக்குச் சில உட்பிரிவுகளைச் சாமர்த்தியமாகக் கற்பனை செய்ய முயன்றவராய், தமது விஞ்ஞான முதிர்ச்சியினால் ஆய அரிய உணர்ச்சியால், பிணவியலடைந்த சீரத்தைப் பூமியுட் புதைப்பினும், அஃதாவது நீட்டையில் இருந்த பாவனையாக அப்பிண சீரத்தை இருக்கும்படி வைத்துப் புதைத்துவிட்டால், அச்சீரம் காலக்கிரமத்தில் மண்ணுள்ளே உக்கியும் மக்கியும் “அள்ளுறாக்கை” வாய்க் கரைந்து ஞான வெளியாய் மறைந்துவிடும் என முடிபு செய்து, தமது சிவாகம சித்தாந்த போதக நிகழ்த்துவத்தால், ஒன்றும் அறியாப் பேதையரும் ‘ஏ! ஏ! இவர் அறிவின் மாண்பு இஃதேயோ!’ என எள்ளி நகையாதேற்குரிய இவ் ஆபாசக் கூற்றையும் தமது நவீன ஆராய்ச்சிச் சுவடியில் (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 7) வெளியிட்டு மகிழ் கூர்ந்து, “அவ்வளவில் அவன் மகிழ்க” என்னும் தமது நியாயத்துக்குத் தாமே இலக்கியமாயதும், வியப்பாமோ? எனின், அற்றன்று. என்னை? சந்தான குரவச் சைவ சித்தாந்த போதகர் என்னும் பட்டப் பெயர் புணையப் பெற்ற இவரும், தம்மாட்டு அபிமான முடைய பிறரால் சந்தானங்களின் வழித்தோன்

றல் என மதிக்கப்பட்டுப் புகழும் பூசையும் பிறவும்பெற்று, இறந்த பின் உண்மை முத்தி அடைந்த மேய்யடியார் வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டும் என்னும் பேரவாவால்—மகத்தான எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டவராய் இந் நவீன முத்தி முறையைப் பகீரதப் பிரயத்தனமாகக் கண்டு பிடித்து வெளிப்படுத்தினர் ஆதலால் என்க.

• தூலம் மறைவது என்றால் எவ்வாறு மறையினும் மறைவுதானே என்பதுதான் இவர் கொள்கை போலும்! இவர் தம் சம்பிரதாயச் சாமர்த்தியம் திகழும் இக் கூற்றுக்கு ஒப்புக் கிளக்கப் படுவதோர் உபகதையும் உண்டு. அஃதாவது:

தேன்னாலிராமன் (திருவன்) அரச சபையில் இயற்றிய தோர் குற்றத்திற்காக, அரசன் “ஏ! தேன்னாலிராமா! நீ இன்று முதல் இச் சபையில் தலை காட்டப்படாது என ஆஞ்ஞாபித்தேன்” என்றனன். அதற்கு ராமன் ‘ப்ரபோ! தாங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய படியே’ என்று கூறி விட்டு, குயவன் ஒருவனை அடைந்து அவனிடம் மட்பானை ஒன்று பெற்று அதனுள்ளே தன் தலையை மறைத்துக் கொண்டு கட்பார்வைக்காகத் தனது கண்களுக்கு நேராக இரண்டு துவாரங்களையும் செய்துகொண்டு அரசவையில் தோற்றினான். ஆங்குக் குழீஇ யிருந்தோர் அனைவரும் முன்பு திகைப்புற்றுப் பின்பு நகைத்தனர். தேன்னாலிராமன் இவன் என அறிந்த அரசன் “அடே! நீ யார்?” என்றனன். உடனே இராமன் “மகராஜ்! தங்கள் ஆணையைச் சீரமேற் கொண்ட அடியேன் தேன்னாலிராமன்” என விடைபகர்ந்து, “தாங்கள் ஆணை தந்தபடி தலைகாட்டாமல் — தலை மறைவாய் வந்தேன் — வந்துவிட்டேன். அங்கு கிரகம் பண்ணவேண்டும்” என விரித்துரைத்தான். சபையில் தலை காட்டப்படாது என்றால் சபையில் வரப்படாது என்பது அரசன் ஆணை. தலையை மட்டும் காட்டாமல் இருப்பதே — மறைத்துக் கொள்வதே முறை என்பது ராமன் என்னும் திருவன் கண்ட விபீதமான அகடவிகடம் அமைந்த அரும்பொருள்.”

இவ் உபகதையையே ஒக்கும் எமது ஆதீன பிரசாரகர் கொள்கை — மறைதல் என்பதற்கு எமது போதகர் கண்ட நூதனமான பொருள் என அறிதற்பாற்று.

(தொடரும்)

தால் ஷை ஸர்வஞ்சு கிரியை ஆரோ கணஞ் செய்து ஸர்வஞ்சு சக்தியைப் பெற்று பரகாயப்ரவேசம் முதலிய சக்திகளோடு அணிமாதி சித்திகளை தனக்கு ஏவல் புரிய ஆத்ம சித்தியைப் பெற்றவராய் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி நாசம் திரோதானம் லயம் என்னும் பஞ்ச கிருத்யங்களை யுலகில் செய்து கேவல சின்மாத்திர வடிவாய் விளங்கியதோடு ஸர்வ துச்ச மதங்களையும் கண்டித்து சித்திக் கிரமத்தினாலும் ஞான பலத்தினாலும் ஷண் மதங்களை ஸ்தாபித்து அத்தைவதத்தை உலகில் பரவச்செய்து உலகத்துக்கே புதியதோர் சஹாப்தத்தை உண்டு பண்ணினார் என்பது ஒரு தலை. இத்துணைச் சீரும் சிறப்பும் பொருந்தி விளங்கிய மஹா புருஷஸ்ரேஷ்டர்--காலனை ஜெயித்த கால காலன்-- உலக நன்மையைக்கருதி மனித சரீரத்து வந்துதவிய மஹான் தன் ஸ்தூல சரீரத்தை காஞ்சியில் விட்டாரென்றால் இக்கூற்று பெரியார்களிடத்துச் சற்றும் பயமின்றி ஒழுதும் வித்வான்கள் வெட்கமின்றி காரண காரியமுணராமல் தடித்தனத்தாற் வெளியிட்ட வெற்றுரையே என்பதில் சந்தேக மில்லை.

(தொடரும்)

இனம்!

சுத்த சாதகம்

துறவின் நன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் நன்மையையும், சாதனசதுஷ்டயத்தின் நன்மையையும், மகாவாக் கியத்தின் பொருளையும், சொரூபானுபவத்தின் நன்மையையும், வேதாக மங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவ ஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் நன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்க நிவர்த்தியிலும் பரமானந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிப வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை செலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

இனம்!!

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையயிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உபயும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

இந்தியத் தாய்

மதுரையிலிருந்து திங்கட்கிழமை தோறும் வெளிவரும் ஓர் தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்நாட்டிற்கு ரூ. 2

வெளிநாட்டிற்கு ரூ. 3

உங்கள் வியாபாரம் விருத்தியடைய வேண்டுமானால் “இந்தியத் தாய்” பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யுங்கள். முழு விவரங்களுக்கு எழுதுக.

“இந்தியத் தாய்” ஆபீஸ் மதுரை.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis.
 The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

“Krhishnrha-Karnrhamrhitam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

..... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

..... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Kar- mayogin	... 1 12
War and Self - Deter- mination.	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	... 0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	... 2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	... 0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Auro- bindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI

PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY